

Tabip

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 29 Mayıs 2020

Bir düşün örüntüsüne talibim, sevgili tabip
Aşkın bakracına yığdığım sırlar elbet tek tanık
Müfrezesi yerin göğün
İçine düşülesi lanet
Bir ön görü ise verilen hüküm
Kazam mübarek olsun günbegün ki
Askıya aldığım ömrün güvesiyim
Kendini yiyen makûs talihin de zevcesi iken şiirler
Oysaki bir batında doğdum ben ve hüzne
Denk düşen hangi yaramsa
Yamalı düşlerimle sev beni, tabip.

Bir laneti dişleyen yeis
Aksanı gölgemin ne çok vazgeçiş
Küredığım bunca izdiham
Ve meftunu olduğum zeminde saklı iken şiirler
Yongasıyım renklerin en asilinden, tabip
Elbet kimi zaman siyah ki
Acılarımı zayıf ve b/içimli gösteren.
Ne zamanki gülsem
Beyaza meylederim dirhem dirhem de
Zayıflar hezeyanım
Aşka katık yaptığım özlemlerle serilirim zemine
Ve metin olduğumun bilincinde
Şerh düşerim derde tasaya.

Yankım duyulmaz da kimi zaman, tabip
Hele ki zulüm ise gündemin ilk maddesi
Şair edindiğim masumiyet ile düşerim yollara
Her edimde ve her sapakta
Azığa alırım günümü
Uyurken gecenin solgun beti benzinine de şiirler
Teslim ederim
Şarkıların da rengine boyarım zamirleri
Özne olmanın verdiği mahcubiyetle gizlenirim

Emir kipine sadık kaldığım her cümlede
Daha çok severim daha çok...

Ta ki rastlayana değin içimdeki metruk gölgeye
Bir avazda kaçarım da kendimden
Öykündüğüm ne başka dünyalardır ne de sair yalan
Doğruluğuma talibim, tabip
Senden öncesi de zayıf bir ihtimal
İçerlediğim hangi sesi izah ederim ki evrene?

Kurulduğum başköşesinde m/eziyetin
Aşkın kıyama durduğu ruhuma da sererim sözcükleri
Serinleyen göğüs kafesimdir, tabip
Elbet esir düşen kuşları da azat ederim
Ne zamanki düşse yolum aşka ve şiire.

Görünmezliğime de minnettarım
Layığı ile kul olmaksı
Ben ilk neferiyim hidayetin
Açığa alındığım dünya denen sefalette
Aşkın da ta kendisi
Ne zamanki düştüm gözünden kaderin
Keder de düşmedi gitti gözümünden, tabip
Yeter ki sen de düşme gözlerimden.